

altenpflege.de Edition

Cărți scurte de învățământ pentru formarea în îngrijire - Accent pe îngrijirea bătrânilor

Theo Ahrens

Activități, divertisment și stimulare cognitivă în căminele de bătrâni

presented by

YES
ARCH
ITEC
TURE.

Informații bibliografice

Theo Ahrens – Scurtă biografie

Theo Ahrens, născut în 1979 lângă München, este profesor pentru profesiile de îngrijire și un pedagog devotat în domeniul îngrijirii. După ce a efectuat un an de voluntariat social într-un spital, a absolvit o formare ca asistent medical generalist și a acumulat experiență valoroasă profesională în secția de terapie intensivă. Conducându-se de dorința sa de a transmite cunoștințe, a studiat pedagogie în îngrijire și a început în 2009 să lucreze ca profesor la o școală profesională din München. Theo este cunoscut pentru predarea sa practică și empatică, cu care pregătește viitoarele cadre medicale pentru profesia lor solicitantă. În privat, locuiește cu soția și cei doi copii ai săi în Berlin și se implică voluntar pentru îmbunătățirea condițiilor în formarea de îngrijire. El dedică această carte fostei sale colege Annegret, care deja în anii '80 a adus mari contribuții practice acestui domeniu în München.

Acest scurt manual a fost formulat din planurile de lecții ale cursurilor sale utilizând inteligența artificială. Traducerea a fost realizată automat.

Publicat de [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de)

Preț DE/AT: 3,90 € CH: 5 Fr

Copyright 2024 [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de)

Observații și sugestii de îmbunătățire vă rugăm să trimiteți la team@altenpflege.de.

1/-2412181531

Cuprins

1 Cuvânt înainte	4
1.1 Obiectivul manualului scurt	4
1.2 Importanța activității, divertismentului și stimulării cognitive în îngrijirea vârstnicilor	4
1.3 Indicații pentru cursanți: Cum să folosești această carte	5
2 Introducere	6
2.1 Bazele terapiei ocupaționale în îngrijirea vârstnicilor	6
2.1.1 Definirea și obiectivele activității și activării	6
2.1.2 Fundamente teoretice (Gerontologie, Geriatrie, Psihologia vârstei a treia)	7
2.1.3 Aspecte juridice și etice (Legea căminelor, Liniile directe de calitate, Demnitatea umană)	7
2.1.4 Abordare centrată pe persoană conform Kitwood	8
2.2 Modificări legate de vârstă și semnificația lor pentru ocuparea forței de muncă	9
2.2.1 Modificări fizice și efectele acestora asupra mobilității și motricității fine	9
2.2.2 Deficiențe senzoriale (Vedere, Auz, Tactil)	10
2.2.3 Schimbări cognitive: demență, pierderea memoriei, încetinirea proceselor de gândire	11
2.2.4 Schimbări psihosociale: singurătate, depresie, pierderea rolului	11
2.2.5 Viziunea orientată spre resurse: recunoașterea și utilizarea punctelor forte	12
3 Analiza nevoilor și planificarea ofertei centrată pe persoană	14
3.1 Biografie individuală ca bază pentru activități semnificative în îngrijirea vârstnicilor	14
3.2 Participarea rezidenților: Implicare activă în alegerea temelor, valorificarea abilităților și talentelor individuale. . . .	15
3.3 Conducerea conversației cu rezidenții pentru determinarea necesităților	16
3.4 Stabilirea obiectivelor: păstrarea autonomiei, încurajarea comunicării, creșterea bucuriei de a trăi. . . .	17
3.5 Documentare și evaluare: Planificare – Efectuare – Evaluare – Adaptare. . . .	17
4 Condiții-cadru și organizare	19
4.1 Amenajarea spațiului și aspecte de siguranță	19
4.2 Nightcafé sau întâlnire socială: Întâlniri neobligatorii de seară pentru promovarea contactelor sociale și reducerea barierelor. . . .	
19	
4.3 Materiale aprovizionate: costuri, calitate și valoare de utilizare	20
4.4 Colaborarea în echipa de îngrijire și cu aparținătorii	21
4.5 Includerea specialiștilor externi (musicoterapeuți, ergoterapeuți, fizioterapeuți)	22
5 Stimulare cognitivă	24
5.1 Antrenamentul memoriei și jocuri de gândire	24
5.2 Jocuri de puzzle, concursuri de întrebări, biografie în grupuri de discuție. . . .	25
5.3 Validare și povestire reminescentă (lucrări de memorare)	25
5.4 Utilizarea mediilor digitale (tablete, jocuri interactive, realitate virtuală)	26
6 Activități creative și meșteșugărești	28
6.1 Pictare, desenare, realizare colaje	28
6.2 Grupe de artizanat și lucru manual (tricotat, croșetat, lucru în lemn)	29
6.3 Oferte pentru stimularea simțurilor (Aromaterapie, cutii tactile)	30
6.4 Proiecte sezoniere și tematice (decorațiuni de Paște, creații de Crăciun)	31
7 Muzică, dans și mișcare	32
7.1 Cântatul în grup, muzica cu instrumente simple	32
7.2 Abordări muzicoterapeutice	33
7.3 Dansuri pe scaun, gimnastică ușoară, grupuri de mișcare. . . .	34
7.4 Terapia prin dans și exerciții de ritm	35
8 Jocuri și organizarea timpului liber	36
8.1 Jocuri de societate (de tablă, cu cărți și cu zaruri)	36
8.2 Jocuri de mișcare și coordonare (popice, boccia)	37
8.3 Oferte intergeneraționale (vizite ale claselor școlare, cooperări cu grădinițele)	38
8.4 Excursii, petreceri și sărbători (Excursii comune, aniversări, evenimente culturale)	39
9 Oferte culturale și spirituale	41
9.1 Ore de lectură și grupuri literare	41
9.2 Teatru, proiecții de filme și utilizarea mass-media	41
9.3 Ateliere biografice despre povești de viață și tradiții	42
9.4 Oferte religioase și spirituale (slujbe religioase, meditație, asistență spirituală)	43
10 Reflecție și evaluare	44
10.1 Standardele de calitate pentru ofertele de activități	44
10.2 Obținerea feedback-ului de la rezidenți, rude și colegi	45
10.3 Controale de succes și ajustarea ofertelor	46
10.4 Formare și supervizare pentru personalul de îngrijire	47
11 Perspective de viitor în terapia ocupațională	49
11.1 Einsatzul tehnologiilor digitale și roboticii	49
11.2 Concepte inovatoare (Green Care, terapie asistată de animale)	49
11.3 Măsuri de activare personalizate în îngrijirea 4.0	50
12 Cuvânt de încheiere și perspective de viitor	52
12.1 Rezumatul celor mai importante concluzii	52
12.2 Încurajarea creativității și a implicării personale	52
12.3 Importanța abordării holistice pentru calitatea vieții persoanelor în vârstă. . . .	53

1 Cuvânt înainte

1.1 Obiectivul manualului scurt

Manualul scurt oferă cunoștințe practice și teoretice pentru îmbunătățirea calității vieții persoanelor în vârstă din instituțiile de îngrijire prin oferte de ocupare, divertisment și activare. Oferă cursanților și profesioniștilor din îngrijirea persoanelor în vârstă instrucțiuni specifice de acțiune și baze teoretice pentru a planifica și implementa activități adecvate.

Un accent special este pus pe abordarea centrată pe persoană, care ia în considerare nevoile și abilitățile individuale ale locuitorilor. Prin informațiile furnizate, asistenții medicali pentru bătrâni ar trebui să fie capabili să creeze un mediu inclusiv și apreciativ, care să influențeze pozitiv atât aspectele cognitive, cât și cele sociale și emoționale ale locuitorilor. Scopul este de a aprofunda înțelegerea importanței abordărilor holistice și de a adapta metodele la nevoile rezidenților.

1.2 Importanța activității, divertismentului și stimulării cognitive în îngrijirea vârstnicilor

Promovarea bunăstării în căminul de îngrijire

Ocuparea și divertismentul în căminul de îngrijire a vârstnicilor promovează bunăstarea rezidenților. Acestea întăresc mobilitatea fizică și abilitățile motorii. Prin activități țintite, abilitățile mentale se păstrează mai mult timp. Stimularea cognitivă ajută la antrenarea capacității de gândire și a memoriei. Acest lucru este deosebit de important în cazul restricțiilor legate de vârstă.

Interacțiunile sociale prin activități de ocupare și programe de divertisment previn singurătatea și izolarea. Rezidenții simt astfel un sentiment de apartenență. Activitățile comune promovează schimbul social și pot duce la formarea de noi prietenii. Acest lucru sporește considerabil satisfacția de viață.

Implicarea intereselor personale și a trecutului biografic permite rezidenților să fie activ incluși în planificarea activităților. Acest lucru promovează autonomia și autodeterminarea. O abordare individuală ține cont de abilitățile și preferințele unice ale fiecăruia și contribuie astfel la auto-realizare.

Combinarea de activare fizică, stimulare mentală și participare socială este esențială pentru calitatea vieții în căminele de îngrijire a vârstnicilor. Personalul de îngrijire joacă un rol central în asigurarea unei îngrijiri centrate pe persoană. Ei sprijină rezidenții să se implice activ și cu sens. Astfel, poate fi realizată o îngrijire a vârstnicilor motivantă și îmbogățitoare.

1.3 Indicații pentru cursanți: Cum să folosești această carte

Începeți cu o privire de ansamblu asupra structurii cărții. Fiecare capitol abordează aspecte specifice ale activităților, divertismentului și stimulării cognitive în îngrijirea vârstnicilor. Citiți cu atenție introducerea pentru a obține o înțelegere solidă a bazelor. Aceste cunoștințe sunt esențiale pentru aplicarea practică a conținutului următor.

În capitolul trei aflați cum să efectuați analize individuale ale nevoilor. Folosiți aceste informații pentru a adapta activitățile în funcție de nevoile rezidenților. Documentați și evaluați periodic pentru a verifica eficacitatea și acceptarea ofertelor.

Capitolul patru tratează organizarea și condițiile cadru. Urmăriți explicațiile privind amenajarea spațiului și aspectele de siguranță pentru a crea un mediu sigur și atrăgător. Colaborarea cu echipa de îngrijire este un punct esențial aici pentru a asigura o interacțiune fără probleme.

Folosiți capitolele cinci până la nouă pentru a vă inspira din exemple practice despre cum puteți crea stimulări cognitive, activități creative, precum și oferte de muzică, dans și mișcare. Fiecare dintre aceste capitole oferă idei și metode concrete pentru a îmbunătăți calitatea vieții rezidenților.

La abordarea capitolului despre ofertele culturale și spirituale, vă puteți concentra pe a face dreptate intereselor și istoriilor de viață diferite. Aceste oferte sunt decisive pentru sprijinul psihic și emoțional al rezidenților.

Reflecțați în capitolul zece asupra importanței standardelor de calitate, feedback-urilor și adaptării continue a ofertelor. O abordare critică a muncii dvs. promovează dezvoltarea profesională.

Capitolul unsprezece oferă o perspectivă asupra viitorului în terapia ocupațională. Informați-vă despre tehnologiile și conceptele inovatoare pentru a rămâne la curent cu cele mai recente evoluții în îngrijirea vârstnicilor.

Folosiți această carte pentru a dezvolta oferte ocupaționale creative și eficiente care pot îmbogăți considerabil viața rezidenților. Vedeti-o ca pe un instrument practic care vă însoțește și vă sprijină în drumul dvs. către a deveni un specialist calificat în îngrijirea vârstnicilor.

2 Introducere

2.1 Bazele terapiei ocupaționale în îngrijirea vârstnicilor

Terapia ocupațională promovează bunăstarea, sănătatea fizică și mentală a persoanelor în vârstă. Aceasta include activități planificate care susțin abilitățile, permit contactele sociale și contribuie la calitatea vieții. Definiția terapiei ocupaționale include activități direcționate spre menținerea și promovarea abilităților existente.

Teoretic, se bazează pe cunoștințe din gerontologie, geriatrie și psihologia vârstei înaintate. Aceste discipline ajută la înțelegerea modului în care procesele de îmbătrânire influențează nevoile. Terapia ocupațională utilizează modele comune pentru a dezvolta programe care sunt atât adecvate pentru vârstă, cât și atractive.

Aspectele legale și etice sunt cruciale. Legea căminelor și liniile directoare de calitate definesc standardele care asigură că activitățile răspund nevoilor personale, respectând totodată demnitatea umană.

Abordarea centrată pe persoană, conform lui Kitwood, subliniază importanța istoriei de viață individuale. Terapia ocupațională ar trebui să fie modelată după preferințele, interesele și experiențele rezidenților. Această abordare previne stigmatizarea și promovează respectul și înțelegerea.

Terapia ocupațională se bazează pe o înțelegere profundă a nevoilor individuale și colective ale persoanelor în vârstă din instituțiile de îngrijire. Este o parte integrantă a îngrijirii holistice, care plasează în centrul atenției bunăstarea fizică, mentală și emoțională a rezidenților.

2.1.1 Definirea și obiectivele activității și activării

Ocuparea și activarea vizează să facă viața de zi cu zi a persoanelor în vârstă semnificativă și să le mențină sau chiar să le îmbunătățească abilitățile existente. Prin ocupare se înțelege orice formă de activitate care trezește interesul și aduce bucurie locuitorilor. Activarea merge cu un pas mai departe, având ca scop motivarea locuitorilor să desfășoare activități fizice, intelectuale sau creative.

Obiectivele ocupării și activării includ promovarea independenței, menținerea mobilității și sprijinirea fitnessului mental. Interacțiunea socială și comunicarea sunt întărite, contracarând izolarea și singurătatea. Prin oferirea de activități corespunzătoare nevoilor, se promovează resursele individuale și se creează un sentiment de valoare de sine. O atenție deosebită este acordată adaptării activităților la abilitățile fizice și cognitive ale locuitorilor individuali, pentru a evita supraîncărcarea și a asigura siguranța.

2.1.2 Fundamente teoretice (Gerontologie, Geriatrie, Psihologia vârstei a treia)

Gerontologia, geriatria și psihologia vârstei înaintate oferă o înțelegere fundamentală pentru elaborarea terapiei ocupaționale. Gerontologia studiază aspectele biologice, psihologice și sociale ale îmbătrânirii. Ajută la înțelegerea schimbărilor complexe care însoțesc vârsta și sprijină dezvoltarea de strategii adaptative pentru promovarea calității vieții.

Geriatria se concentrează pe aspectele medicale ale îmbătrânirii. Analizează bolile legate de vârstă și metodele lor de tratament. Cunoașterea sindroamelor geriatrice, precum multimorbiditatea și fragilitatea, permite adaptarea activităților pentru a lua în considerare limitările de sănătate și a promova independența.

Psihologia vârstei înaintate examinează schimbările cognitive și emoționale ale îmbătrânirii. Oferă perspective asupra proceselor de memorie, capacității de învățare și adaptării emoționale a persoanelor în vârstă. Aceasta permite integrarea nevoilor psihologice în oferte ocupaționale și susține sănătatea mentală.

Împreună, aceste discipline formează baza teoretică pentru dezvoltarea programelor ocupaționale personalizate. Ele ajută la planificarea activităților, ținând cont de resursele fizice, cognitive și emoționale. Aceste fundamente conduc la o perspectivă holistică care menține și promovează bunăstarea prin măsuri bine direcționate.

2.1.3 Aspecte juridice și etice (Legea căminelor, Liniile directoare de calitate, Demnitatea umană)

Legea azilului (HeimG) și directivele de calitate stabilesc standarde pentru îngrijirea și sprijinul locatarilor în instituțiile de îngrijire a vârstnicilor. Ele asigură drepturile locatarilor și servesc drept cadru juridic pentru garantarea unui mediu de viață demn. În practica îngrijirii, acest lucru înseamnă că toate activitățile planificate trebuie să țină cont de nevoile personale și să îndeplinească dorințele individuale ale seniorilor.

Legea azilului cere transparență în proiectarea și realizarea ofertelor de activități. Unitățile de îngrijire sunt obligate să se asigure că toate ofertele promovează bunăstarea locatarilor și respectă autonomia acestora. Acest lucru include luarea în considerare a aspectelor de siguranță, adaptarea la limitările de sănătate, precum și documentarea și evaluarea activităților.

Directivele de calitate descriu așteptările în privința calității îngrijirii. Acestea cer ca ofertele să fie dezvoltate continuu și adaptate la standardele științifice actuale. Evaluările regulate sunt necesare pentru a asigura o calitate ridicată a ofertelor de activități.

Demnitatea persoanei trebuie să fie menținută în orice situație. Acesta nu este doar un principiu juridic, ci și unul etic. Activitățile nu ar trebui să fie autoritare, ci respectuoase și desfășurate cu o abordare de egalitate. Locatarii trebuie respectați în deciziile lor, chiar dacă aceasta înseamnă că nu doresc să participe la anumite oferte. Responsabilitatea etică cere, de asemenea, sensibilitate față de diferențele culturale, religioase și personale.

În concluzie, aspectele juridice și etice sunt piloni de bază ai unei terapii ocupaționale responsabile. Ele asigură că unitățile de îngrijire nu doar îndeplinesc standardele legale, ci creează și un mediu care să servească dezvoltării personale și bunăstării locatarilor.

2.1.4 Abordare centrată pe persoană conform Kitwood

Abordarea centrată pe persoană conform lui Tom Kitwood plasează persoana cu demență în centrul atenției. El subliniază importanța empatiei, respectului și recunoașterii individuale. Kitwood critică abordările tradiționale de îngrijire, care reduc omul la deficiențele sale. În schimb, el vede fiecare persoană ca fiind unică și valoroasă, indiferent de limitările cognitive.

Conceptul lui Kitwood de „Personhood” constituie baza acestui model. „Personhood” descrie statutul pe care cineva îl primește în societate și care este întărit sau slăbit prin relațiile interumane. Pentru Kitwood, este esențial ca persoanele cu demență să mențină acest statut pentru a-și asigura calitatea vieții.

Elementele abordării centrate pe persoană includ interacțiunea pozitivă, sprijinul individual și activitățile orientate pe biografie. Personalul de îngrijire este încurajat să utilizeze cunoștințele biografice despre rezidenți. Acest lucru ajută la crearea de activități care oferă puncte de conectare cu povestea personală de viață. Munca biografică este un instrument important pentru a promova identitatea și stima de sine.

Comunicarea servește drept instrument central în abordarea centrată pe persoană. Implicarea activă și respectuoasă a rezidentului în conversații și decizii întărește sentimentul de apartenență. Nu este vorba doar de comunicarea verbală, ci și de cea nonverbală. Apropierea fizică, contactul vizual și ascultarea empatică creează legături și promovează încrederea.

Kitwood subliniază că bunăstarea persoanelor cu demență depinde în mare măsură de calitatea îngrijirii și de mediul social. Un mediu pozitiv, centrat pe persoană, poate încetini progresul simptomelor și îmbunătăți calitatea vieții. Crearea unei rețele de sprijin și implicarea rudelor sunt, de asemenea, importante.

În concluzie, Kitwood solicită o îndepărtare de la abordările de rutină, orientate spre deficiențe, către o înțelegere cuprinzătoare a existenței persoanei. Principiile sale sunt orientative pentru o îngrijire respectuoasă și o terapie ocupațională adaptată individului în căminele de îngrijire a bătrânilor.

2.2 Modificări legate de vârstă și semnificația lor pentru ocuparea forței de muncă

Schimbările legate de vârstă influențează în mod semnificativ proiectarea ofertelor de activități. Schimbările fizice afectează adesea forța musculară, mobilitatea și motricitatea fină. Aceste aspecte necesită activități adaptate care să încurajeze mobilitatea fără a suprasolicita. Exercițiile pentru întărirea motricității fine, precum lucrările manuale simple, pot fi utile aici.

Limitările senzoriale afectează vederea, auzul și simțul tactil. Problemele de vedere necesită materiale cu contrast ridicat și scris mai mare. Hipoacuzia este abordată printr-un limbaj clar și ajutoare auditive. Pierderile simțului tactil ar trebui abordate prin experiențe senzoriale diverse sub formă de stații tactile sau materiale senzoriale.

Modificările cognitive, de exemplu cauzate de demență, necesită abordări creative. Pierderea memoriei și procesele de gândire încetinite necesită comunicare răbdătoare și instrucțiuni clare și simple. Antrenamentele de memorie sub formă ludică pot sprijini funcțiile cognitive.

Schimbările psihosociale, cum ar fi singurătatea, depresia și pierderea rolurilor, necesită o abordare sensibilă. Activitățile de grup încurajează interacțiunea socială și contribuie la stabilirea de noi roluri sociale. Este important să se construiască o rețea de sprijin care să ofere siguranță emoțională.

O abordare orientată pe resurse este crucială. Recunoașterea și utilizarea punctelor forte oferă rezidenților sentimentul de control și valoare de sine. Abilitățile individuale ar trebui să fie în centrul ofertelor de activități pentru a încuraja succesele personale. Această abordare întărește încrederea în sine și sprijină satisfacția față de viață.

Fiecare măsură ar trebui să fie adaptată specific schimbărilor pentru a îmbunătăți calitatea vieții și a încuraja participarea.

2.2.1 Modificări fizice și efectele acestora asupra mobilității și motricității fine

În vârstă, corpul suferă modificări fizice tipice care afectează mobilitatea și motricitatea fină. Masa și forța musculară scad, fenomen cunoscut sub numele de sarcopenie. Acest lucru duce la oboseală crescută și o scădere a mobilității. Măsurile de promovare a mobilității, cum ar fi exercițiile de forță și echilibru țintite, sunt esențiale. Acestea pot reduce riscul de cădere și pot sprijini independența.

Rigiditățile articulare și uzura sunt frecvente. Astfel, activitățile devin mai solicitante și dureroase. Aici se recomandă integrarea exercițiilor de mișcare care promovează funcția articulară, de exemplu, prin antrenamente de mobilitate blânde. Dispozitivele ergonomice pot facilita participarea la activitățile zilnice.

Abilitățile motorii fine se diminuează, afectând acțiunile zilnice, cum ar fi încheiatul hainele sau apucarea obiectelor. Exercițiile pentru promovarea motricității fine, de exemplu, apucarea și manipularea obiectelor mici, pot ajuta la menținerea acestor abilități. De asemenea, activitățile creative precum pictura sau meșteșugurile sprijină motricitatea fină.

Modificările în simțul echilibrului și o reacție întârziată sunt alte provocări fizice. Acestea afectează siguranța la mers și stat în picioare. Exercițiile de echilibru pot viza în mod specific îmbunătățirea capacității de a sta în picioare și a mersului.

O alimentație echilibrată și un aport suficient de lichide sunt importante pentru a minimiza limitările fizice. Ambii factori sprijină menținerea funcției musculare și osoase.

Adaptarea activităților, luând în considerare aceste modificări fizice, nu doar că sporește disponibilitatea de participare, ci și bunăstarea rezidenților. Prin oferte selectate cu grijă, adecvate vârstei, mobilitatea și motricitatea fină pot fi direcționate stimulate și menținute.

2.2.2 Deficiențe senzoriale (Vedere, Auz, Tactil)

Restricțiile senzoriale sunt frecvente la persoanele în vârstă. Acestea influențează percepția și îngreunează activitățile zilnice. Aceste restricții includ vederea, auzul și simțul tactil.

Restricțiile de vedere variază de la reducerea acuității vizuale la pierderea vederii periferice și până la sensibilitatea la lumină. Cauzele frecvente sunt cataracta, degenerescența maculară și glaucomul. Pentru a compensa restricțiile de vedere, ar trebui utilizate materiale cu contrast ridicat, caractere mai mari și o bună iluminare. Marcajele tactile și semnalele acustice oferă ajutoare suplimentare de orientare.

Restricțiile de auz, adesea cauzate de prezbiacuzie și boli ale urechii, duc la probleme de comunicare și retragere din activitățile sociale. Vorbirea clară, vorbirea lentă și utilizarea aparatelor auditive sprijină persoanele afectate. Activitățile de grup ar trebui optimizate acustic pentru a minimiza ecourile și zgomotul de fond.

Pierderea sensibilității tactile, cum ar fi sensibilitatea redusă și dificultățile în diferențierea texturilor, afectează viața de zi cu zi. Activitățile senzoriale care implică simțul tactil promovează procesarea percepției. Aceasta include utilizarea cutiilor tactile, a suprafețelor texturate și a materialelor aromatice, care necesită precauție în caz de hipersensibilitate.

Adaptările în mediu, cum ar fi materialele antiderapante și balustradele bine vizibile, cresc siguranța și sprijină independența. Ajutoarele speciale, cum ar fi ceasurile vorbitoare și ustensilele asortate cromatic, sunt completări practice.

7 Aceasta este doar o previzualizare.

Cartea completă este disponibilă pe <https://www.altenpflege.de> pentru utilizatorii înregistrați. Înscrierea și utilizarea sunt gratuite. Cei care nu doresc să se înregistreze pot plăti suma menționată pe pagina 2 prin Paypal la buchhaltung@factsoft.de și trebuie să menționeze atât titlul cărții, cât și adresa de e-mail. Ulterior, vor primi PDF-ul prin e-mail.

Pe lângă accesul gratuit la manualele scurte, o înregistrare pe [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) permite aplicarea directă la locurile de muncă. De asemenea, permite publicarea gratuită a unui anunț de angajare. Alăturați-vă și voi comunității [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de).